

СПОЛУЧЛИВ ЛОВ

На ханчето край шосето един по един пристигнаха тримата другари ловци, уморени, съсипани. И, за голяма жалост, никой нищо не носеше. Кучетата, омърлушени и разочаровани, вървяха след господарите си посрамени, с подбити крака, и някакви нерадостни и подигравателни мисли се четеха в животинските им очи. От ранни зори още ловците пуснаха кучетата в рядката ниска кория, която покриваше върхове и долини до къде ти око види и гърмяха цял ден. Клявканията на кучетата не спираха. Пръснати из гората, далече един от друг, като чуваха гърмежите и тревожния лай на гончетата, всеки мислеше, че днес ще падне богат лов.

Добре, ама ловът е до късмет. А днеска късметът беше лош. Зла среща и туй то! Никой нищо не удари, а зайци из всеки храст изскачаха.

Денят мина, свечеряваше се. Пасмурното есенно небе се избистряше, автомобилът ги чакаше пред ханчето да тръгват, и те се събраха невесели и недоволни.

Насядали около масата под салкъма пред вратата на ханчето, те водеха откъслечен разговор, без всякакво оживление.